

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. K.
bytem X

zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne X č. j. X, sp. zn. X,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne X, č.j. X, sp. zn. X (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bučovice (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne X, č. j. X viz (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X v rozporu s ust. § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.
3. Dne X v X hodin na pozemní komunikaci I/50 v obci Bučovicích, ul. Slavkovská, v místě určeném souřadnicemi GPS (GPS délka 016°59'35.579'' E) (GPS šířka 49°09'10.163'' N) ve směru jízdy na Uherské Hradiště, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, zaznamenána jízda motorového vozidla registrační značky X (motocyklu tov. zn. X), kdy nezjištěný řidič v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 96 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h tedy byla naměřena nejnižší skutečná rychlost 93 km/h v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, která je stanovena dopravním značením „začátek obce“ a „konec obce“. Toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.
4. Za toto jednání nezjištěného řidiče byla provozovateli uvedeného vozidla uložena podle ust. § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., v rozmezí pokuty, naplňující znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, za použití ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona pokuta ve výši 5.000,- Kč a dále uložena povinnost nahradit státu náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, se splatností pokuty i nákladů řízení stanovenou na 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul průběh správního řízení a rozhodnou právní úpravu obsaženou v ustanoveních
6. Žalovaný po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející neshledal rozpor s právními předpisy. Na základě oznámení policie o spáchání přestupků nezjištěnou osobou prvostupňový orgán žalobci jakožto provozovateli vozidla výzvu k podání vysvětlení, přičemž mu k tomu stanovil lhůtu určenou zákonem. Tato výzva byla řádně v souladu s právními předpisy doručena.
7. Vydání napadeného rozhodnutí předcházela účastníkovi adresovaná výzva prvostupňového orgánu k podání vysvětlení, a to ve lhůtě 15 dnů od jejího doručení, kterou tento správní orgán odůvodnil tím, že obdržel od Městské policie Bučovice oznámení přestupku s popisem skutku. Touto výzvou byl účastník řízení současně poučen ve smyslu ust. § 137 odst. 1 a 2 správního řádu.
8. Předmětná výzva byla žalobci doručena do vlastních rukou dne X. Žalobce sdělil, že řidičem vozidla byl X, nar. X, X, který se ke spáchání přestupku doznal. Prvostupňový orgán zahájil řízení o přestupku řidiče, které bylo dle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, zastaveno, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno. Žalobce sdělil údaje o totožnosti řidiče vozidla, se kterým bylo následně řízení o přestupku zastaveno. Následně bylo se žalobcem jako provozovatelem vozidla zahájeno řízení o přestupku

provozovatele vozidla, v jehož rámci vydal prvostupňový orgán rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla.

9. Dle žalovaného byly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., přičemž správní orgán I. stupně dostatečně prokázal, že se účastník řízení tohoto přestupku dopustil.
10. Na přestupek dle ust. § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., je nutné aplikovat správní trest dle ust. § 125f odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. Dle tohoto ustanovení se za přestupek provozovatele vozidla podle odstavce 1 uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000,- Kč. Dle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zák. č. 361/2000 Sb., ve znění účinném v době spáchání přestupku, se za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zák. č. 361/2000 Sb., uloží pokuta od 5.000,- Kč do 10.000,- Kč.
11. Prvostupňový orgán uložil žalobci pokutu ve výši 5.000,- Kč, tedy na spodní hranici možného zákonného rozpětí. Uloženou pokutu považuje odvolací orgán za zcela přiměřenou a odůvodněnou. Povinnost nahradit náklady řízení byla žalobci, jako osobě, která byla uznána vinnou ze spáchání přestupku, uložena zcela v souladu s právními předpisy. Napadené rozhodnutí splňuje obsahové náležitosti v souladu s ust. § 68 správního řádu a je zcela v souladu s právními předpisy.
12. S ohledem na výše uvedené tedy žalovaný v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání účastníka řízení zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

III. Žaloba

13. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť prvostupňový orgán neměl právo řízení o přestupku provozovatele vůbec zahájit. Důvodem je, že nedošlo k „zastavení řízení“ vedenému proti řidiči – prvostupňový orgán sice vydal usnesení o zastavení řízení, č. j. X ziz, avšak proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání.
14. Usnesení o zastavení řízení tak dosud nenabýlo právní moci, přičemž do dnešního dne nebylo rozhodnuto ani o odvolání proti tomuto usnesení, a tedy dosud není známo, zda je dané usnesení zákonné, nebo zda bude zrušeno a nakonec bude vskutku uznán vinným právě žalobce.
15. Podmiňuje-li zákon možnost zahájení řízení proti provozovateli zastavením řízení proti řidiči, je nutné, aby přestupkové řízení vedené proti řidiči bylo zastaveno pravomocně. V opačném případě totiž vůbec není zřejmé, zda řízení je vskutku „zastaveno“, pokud je možné, že usnesení o zastavení řízení bude odvolacím orgánem zrušeno a v konečném důsledku bude uznán vinným řidič.
16. Žalobce je navíc toho názoru, že usnesení o zastavení řízení o přestupku je nezákonné, neboť prvostupňový orgán zcela rezignoval na svou povinnost k řádnému zjištění skutkového stavu. Z podkladů pro zahájení řízení prvostupňový orgán věděl, že vozidlo měl žalobce předávat řidiči osobně, přičemž žalobce věděl, kdo byl řidičem a řidič nerozporoval, že by právě on vozidlo řídil. Prvostupňový orgán přitom neprovedl ani natolik elementární úkon, jakým je svědectví provozovatele vozidla, který řidiči vozidlo osobně předával, či žádost dle § 10 odst. 4 silničního zákona, která může sloužit jako listinný důkaz, neboť povinnost provozovatele vozidla vědět, kdo jím provozované vozidlo řídí a toto prvostupňovému orgánu na jeho požádání sdělit, jistě

není prázdná a bezúčelná. Nebyly tedy splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele, dané řízení nemělo být vůbec zahájeno, a tedy i v něm vydané rozhodnutí je nezákonné.

17. Dále žalobce zastává názor, že nebylo měřeno automatickým prostředkem bez lidské obsluhy, nebyla tedy splněna podmínka projednatelnosti věci s provozovatelem. Důvodem je, že v oznámení o přestupku uvádí strážník X, že *„nastavení parametrů měřicího zařízení bylo provedeno proškolenými strážníky Městské policie Bučovice, dle návodu k obsluze“*. Pokud na rychloměru bylo něco nastavováno, přičemž k takovému nastavení bylo zapotřebí školení, přičemž bylo postupováno dle návodu k obsluze, pak nelze bez dalšího tvrdit, že rychloměr byl zcela bezobslužný. Uvedené minimálně zakládá pochybnost o tom, zda byl rychloměr vskutku bezobslužný, kterou měl správní orgán minimálně dále prověřit. Jde totiž o skutečnost, vyvolávající důvodné pochybnosti o tom, že by rychloměr byl vskutku bezobslužný.
18. Ostatně i tvrzení, že nastavení parametrů měřicího zařízení bylo provedeno proškolenými strážníky, svědčí o tom, že rychloměr byl obsluhován. Ostatně, i samotné textové oznámení o podezření ze spáchání přestupku, obsahující též chyby (např. *„překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o méně než 0“*) svědčí o tom, že proces není automatizovaný a bezobslužný, ale v nějaké – blíže nezjištěné – míře se na něm podílejí manuálně strážníci.
19. Dále žalobce zastává názor, že obecní policie nebyla oprávněna v místě vůbec měřit, a to ze dvou důvodů. Jednak proto, že souhlas policie s měřením dle § 79a silničního zákona byl vydán v roce 2016, tedy přibližně čtyři léta před datem spáchání přestupku. Již z povahy věci tak nelze usuzovat na jeho aktuálnost.
20. Tato skutečnost je přitom podtržena tím, že policie výslovně uvedla, že umístění stacionárního radaru *„vnímá jako dočasné řešení“*. Jakkoli policie výslovně nekonkretizovala časové ohraničení této dočasnosti, nelze prima facie usuzovat, že „dočasnost“ by měla trvat čtyři léta. Prvostupňový orgán se přitom aktuálností souhlasu vůbec nevěnoval a nezjišťoval, zda souhlas stále platí, či zda policie považuje čtyřletou dobu stále za součást oné „dočasnosti“.
21. Druhým důvodem, pro který nebyla obecní policie oprávněna v místě měřit je to, že obecní policie vůbec nepožádala Policii ČR o souhlas s měřením v daném místě a Policie ČR vůbec nedala souhlas právě obecní policii s měřením. O souhlas totiž žádala společnost TRASIG s.r.o., jak je uvedeno ve stanovisku Policie ČR, přičemž tato byla pověřena od Města Bučovice. Pokud o souhlas s umístěním rychloměru a s měřením požádala společnost TRASIG s.r.o. z pověření Města Bučovice a těmto subjektům byl vysloven souhlas s měřením, pak nelze usuzovat, že byl souhlas s měřením dán zcela odlišnému orgánu, totiž obecní policii. Nebylo tedy prokázáno oprávnění Městské policie Bučovice s měřením v daném úseku komunikace, když této nebyl souhlas s měřením ze strany Policie ČR vysloven.
22. V té souvislosti žalobce dále namítá, že v řízení vůbec nebyla zjišťována míra participace společnosti TRASIG s.r.o. na prováděném měření, ač existovaly skutečnosti, že tato osoba mohla na prováděném měření nepřipustně participovat. Pokud totiž o souhlas Policie ČR s měřením nežádala obecní policie, ale městský úřad zastoupený společností TRASIG s.r.o., pak vyvstává otázka, jaká byla role této společnosti na daném obchodu. S ohledem na skutečnost, že společnost TRASIG s.r.o.

není dle veřejného rejstříku advokátní kanceláří, nemohla si nechat platit za pouhé zastoupení, nýbrž musela mít na umístění radarového rychloměru vlastní zájem. Jaký tento zájem byl, však v řízení nebylo prokázáno, přičemž jediný generovaný zdroj příjmu, na kterém mohla společnost profitovat, je právě příjem z pokut, neboť jiný příjem radar negeneruje.

23. Žalobce tedy má za to, že existuje důvodná pochybnost o tom, zda bylo měřeno zákonně, když na měření zjevně měla zájem – a tedy logicky participovala – soukromoprávní společnost, což bylo v minulosti označeno Nejvyšším správním soudem za nepřípustné. Není jisté bez zajímavosti, že v registru smluv není uveřejněna žádná smlouva uzavřená mezi Městem Bučovice a společností TRASIG s.r.o. Motivace společnosti TRASIG s.r.o. je tak netransparentní, veřejnosti skrytá, což je typický postup u zakázek vyvolávajících pochybnosti. O míře participace soukromoprávní společnosti tak přetrvávají pochybnosti; nelze tak posoudit ani legalitu provedeného měření.
24. S tím pak souvisí i skutečnost, že obecní policie nikde neinformovala, že by v daném místě měřila rychlost, ač jí tak § 24b odst. 2 zákona o obecní policii ukládá. Z toho důvodu žalobce též namítá, že obecní policie nesplnila informační povinnost o zřízení automatizovaného technického prostředku dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, a to nejpozději ke dni spáchání přestupku.
25. Ze shora uvedených důvodů žalobce označuje rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby bylo zrušeno.

IV. Vyjádření žalovaného

26. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný především uvedl, že žalobní námitky mohl žalobce uplatnit již v odvolání. Takto jsou námitky nevěrohodné a nepřesvědčivé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne X, č.j. X).
27. Podle názoru žalovaného žaloba není důvodná. K jednotlivým námitkám uvedl, že o odvolání proti usnesení o zastavení řízení s označeným řidičem vozidla bylo rozhodnuto dne X. Skutečnost, že v době vydání rozhodnutí nebylo o odvolání proti zastavení řízení pravomocně rozhodnuto, nezakládá nezákonný postup správních orgánů.
28. Ohledně charakteru užitého měřicího zařízení žalovaný zdůraznil, že ze všech okolností případu jednoznačně plyne, že se jednalo o automatizovaný technický prostředek bez obsluhy. I ten však musí nastavit k používání lidská obsluha. Podstatné je, že takové technické zařízení vyhodnocuje jízdu všech vozidel.
29. Ke splnění podmínek ustanovení § 79a zákona o silničním provozu žalovaný poukázal na Schválení úseků pro měření rychlosti Městskou policií Bučovice a také na zveřejnění informace o umístění měřicího zařízení na stránkách města Bučovice. Žalovaný zaslal též soudu smlouvu se společností TRASIG s.r.o., která byla pověřena k umístění technického zařízení v místě měření rychlosti a technické dokumentace. Tato společnost však není pověřena k provozování měřicího zařízení a nemá na tomto provozu žádný podíl.

V. Řízení před krajským soudem

30. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
31. Krajský soud zjistil ze **správního spisu** prvostupňového orgánu a žalovaného následující skutečnosti. Z postupu před zahájením správního řízení je zřejmé, že prvostupňový orgán obdržel oznámení přestupku a připojenou policejní dokumentaci (ověřovací list; souhlasné stanovisko PCR s umístěním radaru; karta vozidla). Dále vyzval žalobce k podání vysvětlení a ke sdělení údajů o řidiči vozidla.
32. V odpovědi žalobce na výzvu byl jako řidič identifikován pan X. Následně byl vyzván označený řidič vozidla X k podání vysvětlení, na které odpověděl. Na základě toho bylo řízení zastaveno usnesením ze dne X, které bylo doručeno dne X. Proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání.
33. Přestupkové řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla bylo zahájeno oznámením ze dne X (doručeno dne X). V předmětném správním řízení prvostupňový orgán provedl dokazování mimo ústní jednání dne X. Poté bylo po komunikaci se žalobcem vydáno prvostupňové rozhodnutí. Proti němu žalobce podal blanketní odvolání, které ani na výzvu prvostupňového orgánu nebylo doplněno.
34. Krajský soud dále nařídil ve věci jednání, které se uskutečnilo dne X v omluvené nepřítomnosti žalobce a jeho zástupce a za přítomnosti zástupkyně žalovaného. Při jednání krajský soud označil napadené rozhodnutí a vyslechl přednes vyjádření žalovaného. Shrnul obsah soudního a správního spisu.
35. Poté krajský soud provedl doplnění dokazování k otázce zveřejnění umístění automatizovaného technického prostředku k měření rychlosti vozidel bez obsluhy, jakož i k otázce existence smlouvy mezi městem Bučovice a společností TRASIG, s.r.o. K otázce zveřejnění krajský soud konstatoval obsah vyjádření prvostupňového orgánu a připojené listiny, které byly soudu doručeny a které jsou zveřejněny na internetových stránkách Města Bučovice (Informace k radaru – poslední aktualizace ke dni 22. 8. 2022, stanovisko Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 26. 8. 2016, protokol o předání zařízení po ověření ze dne 10. 10. 2019 i ověřovací list měřicího zařízení RAMER 10T výr. č. 16/0299, který je též obsahem správního spisu). Soud též provedl důkaz tiskovou sestavou článku z periodika Denik.cz ze dne 3. 6. 2016 s názvem „Řidiči dlouhodobě překračují rychlost. V Bučovicích proto nasadí záznamový radar.“ K samotnému rychloměru RAMER 10T krajský soud konstatoval tiskovou sestavu z internetových stránek výrobce Ramet, a.s. Kunovice, z nichž vyplývá, že měřicí blok tohoto měřicího zařízení včetně reflektoru blesku lze snadno umístit do skříně měřiče rychlosti. Dále soud provedl důkaz výňatkem z návodu k obsluze předloženým žalobcem. Tento rychloměr je možno užívat na stativu i ve stojícím vozidle.
36. K úloze společnosti TRASIG, s.r.o. krajský soud provedl důkaz výpisem z veřejného rejstříku a dále informací o smluvním vztahu společnosti TRASIG, s.r.o. s městem Bučovice poskytnutou žalovaným ze dne X (objednávka na projekci umístění měřičů rychlosti v Bučovicích).
37. Jelikož další návrhy na dokazování účastníci neměli, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečného návrhu žalovaného přistoupil k rozhodnutí ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

38. Žaloba **není důvodná**.

39. K jednotlivým námitkám krajský soud uvádí následující.

40. Pokud se týká namítaného porušení principu subsidiarity mezi řízením o přestupku řidiče (překročení nejvyšší dovolené rychlosti) a řízením o přestupku provozovatele, je třeba vycházet z toho, že usnesení o zastavení řízení nenabývalo sice právní moci, ale odvolání proti němu nemělo odkladný účinek (srov. ustanovení § 76 odst. 5 věta druhá správního řádu). Usnesení o zastavení řízení bylo doručeno panu X coby označenému řidiči vozidla dne X, přičemž oznámení o zahájení řízení s provozovatelem bylo doručeno žalobci ke dni X. Krajský soud tedy uzavírá, že princip subsidiarity mezi oběma druhy správního řízení nebyl porušen, neboť usnesení o zastavení řízení mělo tzv. předběžnou vykonatelnost již k datu zahájení řízení se žalobcem coby provozovatelem vozidla.
41. Ohledně námitky, že v řízení proti řidiči nebyl proveden výslech provozovatele vozidla, krajský soud uvádí, že žalobce na výzvu před zahájením řízení uvedl, že řidičem byl X, ale to se však v řízení již nepodařilo prokázat. Uvedený postup označeného řidiče je typickým příkladem obstrukčního jednání vedoucího k založení možnosti namítat nedostatečné zjištění skutkového stavu v přestupkovém řízení vedeném s řidičem vozidla a z toho plynoucí hypotetické nedodržení principu subsidiarity odpovědnosti provozovatele vozidla. Krajský soud v první řadě uvádí, že tato námitka směřuje do jiného řízení, které není předmětem přezkumu v této věci. Nad rámec toho krajský soud souhlasí s tím, že nebylo možno postupovat jinak než správní řízení vedené s označeným řidičem vozidla zastavit.
42. Dále žalobce namítal, že nastavení měřicího zařízení bylo provedeno strážníky Městské policie Bučovice, a proto nebylo měřeno automatizovaným prostředkem bez obsluhy a nebyla naplněna podmínka ustanovení § 125f odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Podle názoru krajského soudu z podkladů založených ve správním spisu i z doplnění dokazování při jednání soudu jednoznačně vyplývá, že – jakkoliv to není jeho primární funkce – i rychloměr RAMER 10 T lze používat v automatizovaném režimu jako stacionární měřič při jeho zabudování do skříně stacionárního měřicího zařízení. Jde tedy o měřicí zařízení, které může plnit funkci automatizovaného technického prostředku bez obsluhy ve smyslu citovaného ustanovení zákona o silničním provozu. Zřejmá nesprávnost v oznámení přestupku ohledně údaje o překročení rychlostního limitu nemá v tomto ohledu žádný vliv.
43. Co se týká námitky, že souhlas policie s měřením rychlosti na inkriminovaném místě (ulice Slavkovská) dle § 79a zákona o silničním provozu byl vydán v roce 2016, a proto nebyl aktuální, krajský soud uvádí, že zákon nestanoví, že by měl být souhlas aktualizován v pravidelných intervalech. Je sice pravdou, že v předmětném dokumentu Policie ČR se skutečně uvádí, že měření rychlosti by mělo být pouze dočasným opatřením, nicméně skutečnost, že se tak v případě měřicího zařízení na ulici Slavkovská v Bučovicích nestalo a zůstalo tam „natrvalo“ (resp. prokazatelně do data spáchání přestupkového jednání nezjištěného řidiče vozidla žalobce), nijak nepůsobí na platnost tohoto souhlasu. Tato podmínka pro měření rychlosti vozidel obecní policií tedy byla splněna.

44. Pokud žalobce též namítal, že souhlas s prováděním měření byl vydán společnosti TRASIG, s.r.o., a nikoliv Městské policii Bučovice, krajský soud v tom nespatřuje žádný problém. Jak vyplynulo z doplnění dokazování v předmětné věci, společnost TRASIG s.r.o. byla skutečně Městem Bučovice pověřena v době schválení umístění radaru, aby pro objednatele zařídila projekční dokumentaci i technické záležitosti spojené s instalací měřicího zařízení. Z výpisu z veřejného rejstříku i veřejně dostupných informací o společnosti TRASIG s.r.o. je patrné, že tato činnost náleží do předmětu jejího podnikání. Tudíž je jasné, že společnost TRASIG s.r.o. požádala na základě zmocnění města Bučovice o udělení potřebných formalit k provozování měřicího zařízení. Na samotném měření rychlosti se však společnost TRASIG s.r.o. nijak nepodílela a nepodílí, neboť z provedeného dokazování nic takového nevyplynulo.
45. Jestliže žalobce dále namítal, že nebyla zjišťována míra účasti společnosti TRASIG, s.r.o., zejména pak nebyl prokazován ve správním řízení její zájem (příjem z pokut), krajský soud uvádí, že jde o čistě spekulativní námitku. Žalobce vůbec netvrdí, že jmenovaná společnost má skutečně příjem z pokut vybíraných Městem Bučovice v důsledku provozování měřicího zařízení. Z provedeného dokazování nic takového nevyplynulo, neboť Město Bučovice popřelo, že by kdy se jmenovanou společností mělo sjednanou smlouvu, na základě níž by se jmenovaná společnost podílela na provozu měřicího zařízení na ulici Slavkovská a na výběru pokut. Nebyly prokázány podmínky, které podle judikatury Nejvyššího správního soudu způsobují nezákonnost provádění měření (účast komerčního subjektu a jeho participace na výběru pokut – viz k tomu rozsudek ze dne X, čj. X, dále také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne X, X, přístupný na www.nssoud.cz).
46. Ke tvrzení žalobce, že nebyla zveřejněna informace o umístění radaru ve smyslu ustanovení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, krajský soud uvádí, že k tomuto problému směřoval zejména doplnění dokazování při jednání soudu dne 19. 12. 2022. Z toho jednoznačně vyplývá, že k datu spáchání přestupkového jednání byla dostatečně zveřejněna informace o umístění měřicího zařízení na ulici Slavkovská, a to jak na internetových stránkách města Bučovice, tak i jinde (periodikum Denik.cz).
47. Krajský soud to považuje za zcela dostatečné a odpovídající účelu právní úpravy zveřejnění informace o umístění měřicího zařízení. K této otázce se též vztahuje přímo názor Nejvyššího správního soudu obsažený v rozsudku ze dne X, čj. X, podle něhož bylo měřicí zařízení umístěné na ulici Slavkovská v Bučovicích v souladu se zákonem zveřejněno již ode dne 3. 6. 2016. Tuto námitku tedy považuje krajský soud rovněž za nedůvodnou.

VII. Závěr a náklady řízení

48. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
49. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů

řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. prosince 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce